Ч. 146 Неділя 3 (15) липня 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

Передплата у Львові в Адміністрациї „Газети Львівскої" і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

Події в Болгариї.

В Болгариї тепер сильна борба поміж прихильниками і ворогами бувшого презеса кабінету, Стамболова. Кого перше Стамболов, маючи власть, держав на припоні, ті тепер нападають на него без перешкоди і упину. Нове положенє, яке витворило ся в краю по усуненю Стамболова від керми правительственної, доказує, що довголітному презесови вправді удавало ся держати опозицию на увязи, та не вдало ся єму її повести так, як того бажав. Рух против Стамболова і єго системи стає щораз сильнійший і показує, що проводирі того руху за всяку ціну хотять знеславити будьщо-будь заслуженого мужа державного так, щоби вже до власти не прийшов ніколи. Сам Стамболов і єго прихильники також не мовчать, противно боронять ся всіми способами, які лиш мають. Так тепер в Болгариї настала суперечка така, якої ще там ніколи не було. Вороги Стамболова викотили послідними днями найтяжші армати до борби: оголошують ріжні документи о урядовій діяльности попередного правительства, що мають сьвідчити о великих єго надужитях і брутальности, а то все длятого, щоби Стамболова поставити перед суд. Правительство не показує, що радо би також покарати Стамболова, але не гніває ся за оголошуванє тих документів, котре з часом на будучій скупштині може довести до того, що цілий бувший кабінет Стамболова обжалують перед судом. Після вісти до Pol. Corr. того навіть сподівають ся.

До сеї хвилі против попередного правительства внесено вже богато приватних скарг, котрі дають причину до слідства. Голосну в своїм часї справу убійства міністра Белчева знов виведено на ясний день; закидають, що з заговірниками на житє Стамболова і князя Фердинанда дуже остро обходили ся. Отже нема що й сумнівати ся, що нинішне правительство потягне Стамболова перед суд. Цікаво тепер, що на то скаже князь Фердинанд, котрий Стамболову богато має подякувати. Декто каже, що князь нерад переслідованю бувшого презеса і може не позволить поставити єго перед суд. Та коли би парлямент того зажадав, князь мав би руки звязані і не міг тому противити ся.

Ся борба против Стамболова з очевидним наміром, убити єго морально, зробила взагалі за границею недобре враженє. „П. Стамболов — каже Fremdenblatt — заслужив ся так для вітчини, що борба против него дуже прикро вражає кождого, хто осуджує відносини безсторонно. Ми певні, що умірковані мужі, що ведуть нині Болгарию, не похваляють таких обявів ненависти, бо з досьвіду знають, що така борба, ведена нечесним оружєм, може зворушити сильно уми людскі і шкідливо вплинути на державу".

„Новое Время" вислало свого кореспондента до Болгариї, щоби розслідив теперішні політичні відносини в краю. Той надіслав вже два листи, один з Рущука, другий з Софії. В Рущуку розмовляв кореспондент з префектом Петровичем, котрий заявив, що Болгария бажає самостійности і не стерпить російскої диктатури, хоч хотіла би назад здобути собі російскі симпатиї. По думці Петровича Стамболов провалив ся длятого, що не шанував прав народу; натомість нове правительство буде боронити мешканців Болгариї на кождім кроці.

Кореспондент пішов дальше і удав ся до Стамболова, котрий приймив єго радо і отверто висловив свої думки.

„Ліонский злочин — мовив Стамболов, бо розмова почалась від убійства Карнота — є проявою того самого руху, котрому підхліблює нове правительство в Болгариї. Я добре знаю социялістів як російских, так болгарских. Болгария завдячує Росиї і російским студентам своїх социялістів. Єсли Стоїлов успіє довести до рівноваги в заграничній політиці, я готов поцілувати єго руку. Люди, належачі до нового правительства, неспосібні утворити власне сторонництво і длятого пробують склеїти кілька инших. Русофільский елемент становить в Болгариї велику силу і треба незвичайної енергії, щоби єго удержати в руках. Русофільство нових міністрів єсть лиш неужиточною комедиєю. Що-до мене, то я не ворог Росиї, тілько противник російского впливу в Болгариї. Однак я був отвертий і честний противник, а нові міністри хотять Росию впровадити в блуд. Та се проба небезпечна; я не бою ся ніякої другої дипльоматиї крім російскої. Не бою ся підступу, оглядности і енергії, якою она визначаєсь; бою ся єї славяньского інстинкту в болгарских справах. Моя політика стреміла до того, щоби зблизити Болгарию з Росиєю по упливі пятьдесяти літ, коли Болгария буде сильна і самосьвідома. То було наслідком кроку Росиї, котра відкликала своїх офіцирів і дала почин национальній болгарскій армії. Тепер та армія не потребує ні російских, ні австрийских офіцирів. Моя заслуга та, що я відлучив Болгарию від єдности з Росиєю; я уважав за свою головну задачу сотворити власну национальну армію, відтак народну самостійну Болгарию і довершити зближення з

---

24)

Матій Сандорф.

(Повість Юлія Верна).

(Дальше).

Спусканє трабаколя на воду.

— Отже не веде ся? — спитав Кап Матіфу.

— Що не веде ся? — відповів Поент Пескаде.

— Та вже-ж не що, лиш наше діло.

— Певно, що могло би вести ся ліпше, але й могло би вести ся ще гірше.

— Пескаде?

— Матіфу?

— Не гнівай ся на мене, коли тобі щось скажу.

— Певно, що буду гнівати ся, коли собі на то заслугуєш, щоби з тобою сварити ся.

— Отже.... прийде ся тобі мене покидати.

— Що я чую, а тебе маю покидати? Лишити тебе самого? — спитав Поент Пескаде.

— Та лишити!

— Говори-ж дальше, мій Геркулєсе! А то цікава річ!

— Оттак видиш.... я переконаний, що тобі би ліпше вело ся, коли-б ти був сам один.... Я тобі на заваді, а коли-б мене не було, то ти би вже скорше дав собі якось раду....

— Скажи-но мені Капе Матіфу — спитав Поент Пескаде дуже статочно — чи ти сильний?

— А вже-ж, що сильний.

— Та й великий?

— Ну, та так!

— Отже видиш, який ти сильний і великий, а таки дурний, бо инакше не можу собі того пояснити, що тепер набалакав.

— А чому-ж я дурний, Поенте Пескаде?

— Я тебе маю покинути, ти мій голубчику солоденький? Я лише питаю ся тебе, ким би ти перекидав так, як пилкою з одної руки на другу, коли-б тобі мене не стало?

— Ким?

— Хто би тобі скакав по голові?

— Та я не кажу....

— Або хто би певертав ся у воздусі межи твоїми руками?

— Лихо би мене взяло, то бо й так.... відозвав ся на то Кап Матіфу, котрий вже не знав, що на ті питаня казати.

— Та ще й перед публикою, що плескає в долоні, коли случайно знайде ся яка.

— Ба, публика! — замуркотів Кап Матіфу.

— Отже мовчи — відозвав ся Пескаде знову. — Не думаймо тепер о нічім, лиш о тім, що будемо на вечеру їсти.

— Я не голоден!

— Коли бо ти, Капе Матіфу, все таки голоден і ще раз голоден — відповів Поент Пескаде та зловив єго обіруч за голову і отворив єму єго величезне кусало, що могло би було дуже добре обійти ся без зуба мудрости, бо й так було в нім трийцять і два здорових зубів. — Я пізнаю по твоїх зубах, тих, що під очима а котрі такі довгі, як кли у бульдога. Я тобі кажу, що ти таки голоден і скоро заробимо хоч би лиш пів риньского, хоч би навіть лиш чверть риньского, то дістанеш їсти.

— Але ти, маленький Пескаде?

— Я? Я й маковим зерном поживлю ся. Мені не потреба сили, але тобі, мій сину.... Послухай моєї ради. Чим більше будеш їсти, тим більше будеш мати сили, а чим більше будеш мати сили, тим більше будуть на тебе люди взирати ся!

— На мене взирати ся?... Ба!

— А я стану ще більше худий, коли буду мало їсти, а чим більше буду худий, тим більше будуть люди на мене взирати ся. Хиба може не так?

— Певно що так, — відповів Кап Матіфу, бовван, якого нема на сьвіті. — Отже я мушу їсти в своїм власнім інтересі, Поенте Пескаде.

— Таки так, як кажеш, мій ти грубенький любчику, а в моїм інтересі єсть, щоби не їсти.

— А припустім, що нам стане гроший лиш для одного...?

— То собі возьмеш.

— А коли стане для двох?

— То так само возьмеш для себе. Таже ти преці за двох станеш.

— Стану і за чотирох, за шістьох, за де-

Туреччиною. Не боюсь акту обжалованя. Одинока нитка, що вяже нинїшних мінїстрів, то ненависть супротив мене, і коли-б ті мінїстри перестали мене боятись, в одній хвили звязь прорвалась би. Князь дав менї зрозуміти, щоби я еміґрував; однак того не вчиню, бо не можу оставити мого сторонництва. Впрочім за пять місяців кінчить ся правительство нового мінїстерства. Однак я не вірю в можність мого повороту до власти. Я зробив своє: беріг Болгарию перед европейским виливом і скріпив положенє князя. Бути може, що Болгариї призначено дійти до Босфора і там відограти історичну ролю".

Перегляд полїтичний.

В Теплицях в Чехії увязнено молодого чоловіка Ернеста Рісса з Саксонії, при котрім найдено 90 острих набоїв і два острі штилети. Каже, що їхав до Айхвальду, де тепер перебуває саска королева.

В Лїнцу увязнено Сальветтера, при котрім найдено папери, що сьвідчать о его звязи з парижскими і лондоньскими анархістами.

В Пільзнї увязнено три особи, підозрінї о підложенє бомби.

В Загребі засїв на владичім престолї архіепископ Посилович, голосний хорватский патріот, котрий був головним провідником кампанії о глаголитске богослуженє.

Berliner Tagblatt доносить з Петербурга, що в місцевости Кирпічная схоплено студента, при котрім найдено зовсїм готову бомбу. Увязнено ще й другого студента разом з сестрою. Слїдство мало виказати, що то був заговір на царя.

Новинки.

Львів дня 14 липня.

— **Проґрама подорожи Є. В. Цїсаря до Галичини** вже установлена. Цїсар приїде до Львова дня 7 вересня вечером і відїде з-відти дня 12 вересня в полудне до Угорщини. В часї 5-дневної гостини Цїсаря в столици Галичини буде устроєних кілька двірских обідів, равт в соймовім будинку, серенада, похід зі смолоскипами, ілюминация міста і передглядь залоги войскової. Цїсар відвідає пять разів виставу. Надїють ся великого з'їзду до Львова на торжественне приняте Цїсаря.

— **Клясифікация** учениць-інститутох під зарядом СС. Василиянок у Львові в школї видїловій ім. Ядвиги за рік шкільний 1893/4 слїдуюча: Поступ дуже добрий одержали: Евг. Цегельска і Юл. Назаревич з 8 кляси; Мар. Конистиньска і Соф. Струтиньска з 6 кляси; Евг. Городиска, Лук. Левицка і Надя Хиляк з 5. кляси. — Поступ добрий одержали: Ол. Гамчикевич, Стеф. Левицка і Ол. Коритко з 8 кляси; Ольга Величковска з 7 кляси; Мар. Алексевич, Мел. Грабовеньска, Ол. Шавала і Ґізеля Яримович з 6 кляси; Стеф. Туркевич, Мар. Козак, Евг. Кобринович і Богд. Дзерович з 5 кляси. Прочі одержали поступ достаточний.

— **Надзвичайні загальні збори** руского товариства ґімнастичного „Сокіл" у Львові відбули ся в недїлю дня 8 липня о г. 3 по полудни в присутности 35 членів. Збори відкрив голова п. Нагірний короткою промовою, в котрій вказав на справи, що находили ся на порядку дневнім а іменно зміна строю і доповняючі вибори членів старшини, і представив зборови правит. комісаря п. Урбановича. По довшій нарадї над справозданем справника п. Лаврівского о внесенях старшини, щоби змінити краску жупана і штанів на синю, а сорочки на малинову, ухвалили збори полишити стрій принятий попередними зборами з тою зміною, що денце шапки,- котре після ухвали попередних зборів мало бути кавове, має бути синє такої відтїни як сорочка. Членами старшини вибрано пп. Евгена Спожарского, Омеляна Колодницкого і Андрія Скородиньского, а заступниками Стефана Кубика, Івана Копача, Николая Тротяка і Алексія Ільчишина. Наставником вправ вибрано п. Евгена Лукасевича. По принятю внесеня скарбника п. Хоймацкого, щоби старшина предложила слїдуючим загальним зборам зміну §. 18 уставу товариства в тім напрямі, аби до важної ухвали старшини потрібно було присутности 9 членів разом з головою, закрив голова збори.

— **З під Яричова нового** пишуть нам: „Від 7 до 11 с. м. відбувала ся місия в Борщовичах коло Львова. Науки голосили оо. Василияне під проводом о. Ломницкого. Народу зібралось навіть з подальших сторін около 2000, а на сьв. Петра і Павла було над 7 тисяч. Люди сидїли навіть по липах і слухали проповідий з великою увагою мимо спеки і косовиці. Особливо подобались проповіди о. П. Петра Філяса, котрий на сонци без папафійки стояв годинами і голосив чистою, і найменшій дитинї зрозумілою, народною мовою. А що нарід мав з его проповідий велику користь, сьвідчить хоть-би то, що оден чоловік з Яричова Нового, що підпалив до 150 хат, зімлїв і признав ся до вини, що богато покидає давні блуди, а зачинає жити новим, побожним житєм. В цїлій околици тілько бесїда о місиї і Василиянах. Яж закінчу словами самих-же селян, що вертаючи домів говорили між собою: „Боже! дай тим Василиянам много лїт прожити і до кождого села загостити! Вони нам очи розтворили." *Р. В.*

— **В Туловi** в повітї снятиньскім відбув ся дня 12 с. м. іспит в школї народній, на котрий прибув о. Кирило Гаморак, парох Стецеви і посол до Сойму. П. Григорий Козменюк, предсїдатель місцевої ради шкільної, закупив для дітий за власні гроші 40 молитвенників і богато образків, чим для дїтвори зробив велику радість. За старанем сего п. Козменюка і Леся Онищука тому два роки громада Тулова вибудовала нову гарну школу. За їх стараня кождий їм вдячний.

— **На погорільців Нового Санча** прислав протестантский союз ім. Ґустава Адольфа в Дрезнї 7000 марок.

— **Др. Михайло Дорундяк**, дотеперішний кандидат адвокатский в канцеляриї др. Окуневского в Городенцї, отворив адвокатску канцелярию в Борщеві.

— **Повідомленє родини о смерти вояків.** Мінїстерство війни розпорядило, щоби власти войскові безпроволочно повідомлювали родину про смерть вояків, що служать в армії, так щоби родина помершого могла брати участь в похоронї. Такі повідомленя обовязана власть войскова висилати лише в часї мира. Єсли родина помершого вояка так віддалена, що почтою не могла би бути повідомлена так скоро, щоби вспіла прибути на похорон, то власти войскові обовязані повідомити ей телеграфічно. Кошти сих телеграм буде покривати буджет войсковий. На случай, єсли би родини помершого в часї мира вояка не можна було віднайти, має власть войскова повідомити про смерть дотичну доповняючу окружну команду, а опа обовязана се повідомленє передати тим повітовим або комітатским цивільним властям, до котрих належав померший вояк. В повідомленю властий цивільних треба подати ко-

сятьох! — крикнув Геркулес, котрому би дійстно і десять людий не удержало дручка.

Всї силачі цїлого сьвіта, і старого і нового, не виймаючи й Кап Матіфу, люблять перехвалювати ся, але то таки була правда, що его доси не міг нїхто побороти. Люди розповідали собі на доказ его безмірної сили ось такі два випадки.

Одного вечера в Нім [1]) зломив ся був в деревлянім цирку бальок, що піддержував цїлий дах. Коли затріщало, то вся публика страшенно налякала ся, бо спадаючий дах був би всїх убив, або богато з людий було би подушило ся, утїкаючи з цирку на двір. Але Кап Матіфу станув зараз в пригодї, підпер бальок в тій хвили, коли вже й другі бальки стали попускати, та держав все доти при купі, доки аж всї люди не вийшли з цирку. Відтак і він сам вискочив на двір а за ним дах зараз завалив ся.

Сей випадок показує, яку він мав силу в плечах; другий дає доказ сили его мушкулів. Одного дня зґедзґав ся був бугай на рівнинах Камарґи [2]), розломив огорожу, в котрій був запертий, і вибіг та покалїчив кількоро людий, а коли-б так не був надійшов Кап Матіфу, то був би наробив ще більшого нещастя. Кап Матіфу станув собі проти бугая і розпер ся добре ногами та чекав. В тій хвили, коли розлючений зьвір, спустивши голову в долину, кинув ся на него, зловив він его за роги, скрутив ними і перевернув бугая на землю так, що той лежав горі ногами. Так держав він бугая доти, доки аж той не успокоїв ся і відтак не міг вже нїкому нїчого зробити.

Можна би навести ще й богато инших примірів его сили та відваги, та вже сих двох вистане. Але Кап Матіфу готов був так само і всюди пожертвувати своє житє, де треба було подати комусь якусь поміч. Словом, був то чоловік як сильний так і щирий та доброго серця. Отже треба було конче, як то вже Поент Пескаде кілька разів казав, щоби Кап Матіфу їв і не стратив своєї сили. Поент Пескаде волїв длятого і сам не їсти, лиш щоби Матіфу не голодував. Але того вечера якось не заносило ся на то, щоби було за що попоїсти.

— Буде пусто — сказав Поент Пескаде, а щоби розвеселити свого товариша почав знову запрошувати людий та робити з себе сьміх. Ходив по підвисшеню потрясав ся, натягав ся або знов ходив на руках, бо вже ему надоїло було стояти на ногах та й запримітив, що не так чує голод, коли ему голова звисає в долину. Промавляв трохи по провансальски, трохи по славяньски до людий, що то звичайно люблять слухати, коли де якийй клявн [3]) плете несотворені річи та робить з себе сьміх.

— Лиш зайдіть достойні панство! — викрикував Поент Пескаде. — Заплатите аж тогди, коли будете виходити, лиш крейцар від особи!

Але коли люди хотять звідкись виходити, то мусять насамперед туди зайти. Пятеро чи шестеро людий станули собі було, що правда, перед помальованим полотном, але якось нїкому не хотїло ся заходити до буди.

Пескаде показував тоненьким прутиком на звірята, що були намазані на полотнї. У него не було, що правда, менажериї, але він хотїв лиш сказати, що ті звірята живуть дійстно десь там в Африцї та Індиї, та що Кап Матіфу мав би їх на одно снїданє, коли-б де они вилїзли ему в дорогу. Кап Матіфу бив знов від часу до часу у великий бубен, від котрого нїс ся голос як від якої пушки, коли стріляти з неї.

— Ось, мої панство, гиена, родом з пригірка Доброї Надії; хитрий і кровожадний звір, перескакує через мури на кладовища та вигрібає [4]) трупи з гробів і їсть їх!

— А ось — показуючи на жовтаву воду з синими цьвітами — молодий і цікавий носоріг; ему лише що пятнайцять місяців! Він вигодував ся на Суматрї. Коли его везли, то він своїм страшним рогом на носї перебив корабель і мало що не затопив его.

Відтак вдарив прутиком по полотнї, де на зеленавім місци був намальований людский кістяк, та відозвав ся:

— А то, мої панство, то страшний лев з гір Атлясу! Він жив в самій серединї Сагари на горячім піску пустинї. Коли велика спека,

[1]) Місто в полудневій Франциї.

[2]) Камарґою звуть ся мочароваті рівнини межи устями ріки Рони в полудневій Франциї.

[3]) Клявн (слово анґлїйске: clown) значить то саме, що „придуркуватий"; клявнами називають циркових артистів, що удають придуркуватих.

[4]) Ярмаркові артисти, та властителї переїздних менажерий плетуть звичайно несотворені річи о всїляких звірятах, подібно, як Пескаде в сїй повісти. Неправдою н. пр. есть, що гиена вигрібає трупів (хиба, що они були би лиш легко присипані піском а не закопані в землю). А вже зовсїм не годна она перескакувати через мури, так само, як і не годен носоріг зробити діри своїм рогом в корабли).

ротке национале, день смерти і місце похороненя покійного.

— **Скаженина** появила ся в Тернополи. Пес одного ротмістра покусав коновала войскового і его слугу, вояка. Слуга вже помер по страшних муках, а стан коновала не дае також надії на удержане житя.

— **Женщина і перфуми.** Одна львівска газета донесла сими днями, що якийсь мужчина, сидячи в трамваю коло сильно напарфумованої дами, зімлів. При тій нагоді подае згадана часопись таку замітку: Шкіра у женщин есть іноді з природи, а іноді з причини недуги так воню̂юча, що треба конче сю воню придавити сильною перфумою. Тому треба бути осторожним при уживаню таких перфум як: пачула, опопонакс, шпир, і т. ин., бо тим способом стягае на себе дотична женщина підозріне, що еї шкіра воняе. Уживаючи з конечности таких перфум, повинні женщини знати, що мужчина мае пять разів сильніийше розвинений змисл нюху і можна собі уявити, який вплив роблять на него такі перфуми. Они часто млоять і навіть викликують блювоту, а завсігди омерзіне до особи, окруженої атмосферою того рода перфум.

— **Жертви громів.** В Бордуляках убив грім 16-літну доньку господаря Бордуляка; в Добрівлянах семянку Рузю Каспрович, матір 4 дітий, на сіножати; в Берлині зарібника Антона Приступу. В Шоломиї, де — як звістно — грім ударив в церкву, грім попарив провізора церковного і пять осіб покалічив, одного селянина убив а 12 залогомшив. В Лисятичах від грому погорів господар Микола Тизбір; мае шкоду на 1000 зр.— В Переворотнім наробив грім шкоди на 750 зр.

— **Бідна дитина.** В Кривенькім в Гусятинщині селянка Мария Ворог задушила свою дводневу дитину і закопала в гною. Матір увязнено.

— **Огні.** На фільварку Дунаець коло Яйкович згоріли дві стайні, вартости 1200 зр.; селяни під проводом війта дуже енергічно гасили огонь. — На фільварках жидачівских згорів дім, вартости 150 зр. — В Синевідску вижнім дім, вартости 700 зр., обезпечений на 300 зр. — В Прусах згоріло 9 загород селяньских, вартости близько 3000 зр. Кромі двох погорільців, прочі були обезпечені.

— **Холера.** В Кракові помер один слуга на підозріну слабість. Заряджено всякі средства осторожности і розслід бактеріольогічний.

— **Нещасні пригоди.** В Биличу 30-літна слуга упала з черешні так нещасливо, що до години померла. — На березі Сяну на земли обшару двірского в Залужу найдено тіло хлопця, одягненого по селяньски, котрого вода викинула там ще мабуть підчас весняної повени. Чий він, не знати. — В Бучині Текля Свидовецка впала з дерева на кіл в плоті так нещасливо, що до 2 годин померла. — В Жабиню 14-літний син Микетишина бавив ся неосторожно набитою стрільбою і застрілив 4-літну свою сестру. — В Кривенькім в ставі втопив ся син селянина; батько бачив се, але не міг помогти; син тілько крикнув і потонув. — Поміж стациями Товмач і Тисьмениця візок зелізничий переїхав матір з донькою. На візку були шини. — На шляху зелізниці Підволочиска-Тернопіль переїхав поспішний поїзд женщину.

— **Три з'їзди** відбувають ся нині у Львові. З'їхали польскі Соколи, педагоги і члени товариства Szkoła ludowa. У Львові рух великий.

Штука, наука і література.

— **Третій том** „Записок наукового товариства імени Шевченка", присьвячений незабутній памяти воскресителя Галицкої Руси, Маркіяна Шашкевича, з нагоди 50-літних роковин его смерти і перенесеня его мощей з Новосілок Ліских на кладовище Личаківске у Львові, вийшов з друку. Сей том обіймае ось-такі праці: „Апарат до міряня ріжниці фаз межи перемінними протоками і кілька за его помочю зроблених помірок" подав др. Іван Пулюй (стор. 1—24); „Памяти Маркіяна Шашкевича" написав В. Коцовский (стор. 25—35); „Шевченко і Мицкевич. Про значіне впливу Мицкевича в розвою поетичної творчости та в ґенезі поодиноких поем Шевченка" порівнююча студия Олександра Колесси (стор. 36—152); „Говор Заміщанців" діялектольоґічна студия Івана Верхратского (стор. 153—210); Наукова хроніка — в сій рубриці М. Грушевский подав історию і значіне київскої археографічної комісиї, котра 19 листопада 1893 р. сьвяткувала 50-ті роковини свого істнованя (стор. 211—221); Замітки історичні, археольоґічні і критичні — в сій рубриці (стор. 222—231) подали: О. Я. Кониский зміст двох рефератів читаних в київскім історичнім товаристві лїтописця Нестора (а іменно: реферат Оглобліна „Змова Томскої Литви р. 1634" і Каманина „Про універсал Тимоша Хмельницкого) і М. Грушевский звістки про два наукові діла та новини археольоґічні. Ціна III-ого тому „Записок" 1 зр. 20 кр. (Члени товариства дістають „Записки" безплатно, а членом може бути кождий Русин, що зложить одноразово 2 зр. вписового а 3 зр. річної вкладки). Студиї проф. Івана Верхратского вийшли окремою відбиткою і продае ся в книгарни Інститута Ставропигійского по 35 зр. за примірник.

Телеґрами.

Білград 14 липня. Ходить чутка про кризу сербского міністерства. Кажуть, що міністер скарбу Петрович мае утворити новий кабінет.

Софія 14 липня. Правительство рішило розвязати собрание і зарядити нові вибори в вересни.

Лондон 14 липня. Япан згодив ся на посередництво Анґлії в спорі з Хиною о Корею.

Париж 14 липня. Поліция одержала вість, що анархісти зза границі хотять висадити у воздух публичні будинки в Парижи і консулят італійский в Марсилії. Заряджено всякі можливі средства осторожности.

Вашинґтон 14 липня. Провідник унії робітничої мав заявити, що страйк робітників закінчив ся.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3 00	10·46	5·26	11·11	7·31	—
Підволочиск	6·44	3 20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·58	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6 51	—	10·51	3·31	11·06	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	7·46
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3 08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2·48	10 06	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2·34	9·49	9·21	5·55	—	—
Черновець	10 16	—	7·11	8.13	1·03	—
Стрия	—	—	9·23	9·10	12·46	2·38
Белзця	—	—	8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелізниц-державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіял) продае ся білети полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматі кишеневім і дае ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Відни (I. Johannengasse 29) уділяе ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. зелізницях державних. О скілько підручники зівалюють, можна такще засягнути інформациї що до решти австро-угорских і заграничних зелізниць

Час подаемо після годинника львівского він різнить ся о 35 мінут від середно - европейского (зелізничого): коли на зелізници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

то він хове ся в нору, а коли знайде кілька капель води, то зараз купае ся. Длятого то й називають его нумідийским львом.

Але всі ті его труди і заходи нічого не помагали. Поент Пескаде надармо майже вже викричав собі й груди. Надармо і Кап Матіфу бив у бубен. Кількох Дальматинців, сильних гірняків, станули наконець перед велитом Матіфу і почали приглядати ся єму очима знатоків. Поент Пескаде скористав зараз з нагоди і почав їх запрошувати, щоби они побороли ся з Капом.

— Заходіть, мої панове, заходіть! Єсть добра нагода! Користайте з неї! Велика боротьба попід сили! Боротьба на долоні! Аж плечима треба досягнути ся! Кап Матіфу обіцює кождого кинути до землї, хто схоче з ним побороти ся. Хто его поборе, дістане в нагороду правдиві бавовняні пеленки! Просимо, панове, зайдіть — додав Поент Пескаде і звернув ся до одного із трох здоровенних паробчаків, а той лиш видивив ся на него.

Але ті три паробки якось не мали охоти пробовати своеї сили з велитом. Поент Пескаде сказав тогди, що коли они боять ся, то він сам буде з велитом бороти ся. Спробуе ся зручність з силою!

— Заходіть, панове! Заходіть! Просимо близше! — повтаряв бідний Пескаде заедно так, що вже аж духу єму не ставало. — Побачите тут, чого-сте ще ніколи не виділи! Поент Пескаде буде бороти ся з Капом Матіфу. Оба близнюки з Провансії! Таки направду, оба близнюки.... хоч в неодинаковім віці і не від одної матери!... Ну, або може ми не подібні до себе? Особливо же я!

Якийсь молодий мужчина станув перед будою і слухав аж до кінця всіх тих нісенітниць, що той наплів. Був то молодий мужчина, більше як середного росту, котрому що найбільше могло бути двайцять і два літ. Его трохи утомлені від праці але приемні черти лиця, его поважний вигляд, казали здогадувати ся, що то мислячий чоловік, котрого може біда учила розуму. По его великих, чорних очах, по підстриженій бороді, по виразистих під тоненьким вусиком устах, що, видко, мало коли усьміхали ся, можна було розпізнати в нім і на тисяч кроків чоловіка з Угорщини, в котрого жилах переважае мадярска кров. Він був одітий простенько, але модно, хоч не після найновійшої моди. По его поставі не можна було сумнівати ся, що в сім молодци дозрів вже мужчина.

Він слухав, як сказано, безхосенних нісенітниць Поент Пескада. З жалем дивив ся на то, що той вирабляе з себе на підвисшеню перед будою. Очевидно мусів колись і сам богато натерпіти ся, коли не міг дивити ся на чужу нужду.

— То два Французи—подумав він собі — бідаки, що ще нині нічого не заробили.

І зараз прийшло єму на гадку зробити власною особою платячу публику. Тоті гроші, що він їх мав заплатити за вступ, не мали бути впрочім нічим иншим, лиш укритим дарунком, милостинею—а їх мабуть було дуже їм потреба. Він пустив ся отже до дверий, значить ся, до того кусня полотна, що треба було піднести, щоби зайти до буди.

(Дальше буде).

За редакцию відповідае Адам Краховецкий.

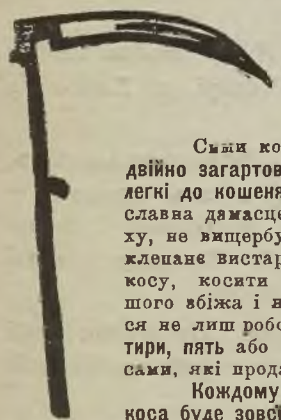
Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всї дневники по цїнах оригінальних.

Л. І. Патрах в Стрию

в Галичинї

Коси з маркою сїчкарня

в англїйскої срібної стали (Silver-Steel)

Сими косами надзвичайно **легко косити. Они по, двійно загартовані ріжуть остро, остають ся довго острими легкі до кошеня і такі гнучкі,** як найлучша, на весь сьвіт славна дамасценска сталь. Они перетинають зелїзну бляху, не вищербуючи ся і лиш дуже мало нищать ся. Одно клепане вистарчує на кілька днїв. А вюстривши раз таку косу, косити можна нею **120 до 150 кроків** і найгустїйшого збіжа і найтвердшої гірскої трави, чим ощадить ся не лиш робочий час, но і плата за кошене, і то о чотири, **пять або шість разів** в порівнаню з звичайними косами, які продають ся торговцями.

Кождому, хто купить мою косу, заручаю, що кожда коса буде зовсїм така, як тут описано. Єсли коса не буде так добре косити, як я обіцюю, то в противнім разї перемінюю косу 5—6 р.

Мої коси суть так за широкі, які потрібні в нашім краю і так за довгі, яких хто потребує, і то по слїдуючій цїнї.

Довг. цїл к.	62	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115 цтм.
Цїна 1 кос.	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1·90	2·00 зр.
На 5 клґ. іде	14	13	11	10	9	8	8	7	6	6	5	5 кос

Марморовий камінь до острени коси.

Довгота стм.	18	21	22	25	в кінци звичайні брусики мармор.
Цїна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Бабка з молотком 1 злр. 20 кр.

Посилка найблившою почтою лише **за готівку або послїплатою.**

Пересторога перед обманцями! Сего року, 1894 зголосило ся в Галичинї много фирм, що розсилають тандитні коси і друкують фалшовані похвальні листи в циркулярах, котрі розсилають. В цїлім циркуляри анї одного слова правди! Хотять когось ошукати. Поважані Панове, не дайте ошукувати ся! Як найбільше упевнене даю, що ґваранцию таку як я даю, не дає жадна иньша фирма — бо я нехочу нїкого ошукати. Правдиві коси лиш ті, на котрих вибита фирма **L. J. Patrach в Стрию.**

При замовленю найменше 10 кіс приймає на себе половину посилки, а при замовленю 20 кіс цїлу. 29

При десятьох косах даю 11ту і один брусик — при 30, 4 коси і 4 брусики дармо.

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні уряджения для стаєн і обор.

На жадане висилаємо катальоґи.

Заступники для **Галичини і Буковини**

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

Загальна Вистава краєва.

Бльоки і карти вступу поодинокі

по цїнї бльоковій,

Катальоґи, Провідники

Льоси по 1 злр.

ВСІ ЧАСОПИСИ ЕВРОПЕЙСКІ

Бюро дневників і оголошень Л. ПЛЬОНА

улиця Кароля Людвика ч. 9

Кіоск на Виставі побіч брами головної.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) як для „Народної Часописи“ так також для „Ґазету Львівскої“ принимає лиш „Бюро Дневників“ **ЛЮДВИКА ПЛЬОНА**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненєм. — Збірники на воду. — Комплетні уряджения купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

Поручає ся 48

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом В. І. Вебера.